

Statens Regning, efter som det Overflud, disse Baner opnaa, trækkes fra den Rente-garanti, Staten skal svare; Forfællen bliver altsaa en Jærnbaneudgift. Jeg kan imidlertid godt indrømme den højtærede Ministers Berettigelse til fra denne Udgift paa 22,427,000 Kr. at trække disse 374,000 Kr., der bliver alligevel en Underbalance, en Merudgift til Statsbanerne af 2,100,000 Kr. paa det forelagte Budget, en Merudgift ud over Indtægten. Jeg skal dog endnu tilføje, at i det andet Ting — det er ikke mere end saa Maanedes siden under den højtærede Ministers Forgænger — blev ligeledes Udgiften paa § 26 betegnet som Statsbaneudgifter, uden at der fra den højtærede Ministers Forgængers Side eller fra nogen som helst anden Side blev fremsat nogen Indsigelse derimod. Men for disse 374,000 Kr.'s Vedkommende skal jeg altsaa ikke insistere, men kun sige, at det er en Banestatsudgift, men at det ganske vist maa siges, ikke at være nogen Statsbaneudgift. Jeg ved godt, den højtærede Minister gør ikke Ophævelser over Smaa Ting, det er ikke det, han bekæmper, det smaa lader han gerne ligge, og han siger da selv, at hvad denne efter hans Mening rene Fejltagelse angaar, vil han ikke opholde sig videre derved, men det var disse Udvidelser, som jeg med Retten havde taget med som Udgifter — altsaa de Udvidelser ved de bestaaende Statsbaneanlæg, som løbe op i adskillige Millioner Kroner, som jeg har regnet med til Udgifterne, men som den højtærede Minister ikke mener bør tages som Udgifter for det enkelte Aar. Jeg skal dertil gentage, at jeg har sillet det frit, hvad man deraf vil undtage, men jeg kan vedblivende ikke se, at der tilføres Statsbanerne nogen Værdiforøgelse ved disse Beløb, altsaa samtlige Beløb paa § 27, og jeg kan ikke nægte, at det var med en vis Tilfredsstillelse, jeg hørte den højtærede Minister paa et senere Punkt i sit Foredrag ligesom selv give mig Argumenter i Hænde for denne min Opfattelse, at disse Udvidelser ikke repræsenterer nogen Værdiforøgelse; den højtærede Minister sagde saaledes, at hvis vi ville have større Indtægter af Statsbanerne, kunne vi virkelig ikke indlade os paa de mange Stoppepladser, som ikke have nogen økonomisk Værdi. Men disse Stoppepladser ere jo netop ogsaa opførte paa § 27 med meget store Beløb. Altsaa den højtærede Minister bebrejder mig, at jeg ikke vil tage disse Summer med som en Forøgelse af Jærnbanernes Værdi, men samtidig erklærer han selv, at de ikke have nogen økonomisk Værdi. Jeg vil dernæst sige, at gaar det saaledes med det grønne Træ, med

Stoppestederne, som jeg dog var tilbøjelig til at tro var noget af det, som kunde tilføre Statsbanerne forøget Indtægt, hvad mener den højtærede Minister saa om saadan en Post som Foranstaltninger mod Snelæg paa Banerne eller forskellige Administrationsudgifter og Vænninger, som vi finde paa § 27? Der findes her Administrationen, der er unddraget Jærnbanernes Driftsudgift, og som Ministeren har ført paa § 27. Men det forekommer mig nok, at § 27 her benyttes paa en Maade, som man ikke kunde vælge anderledes; hvis Opgaven var den at stille Statsbanernes Driftsbudget i et saa gunstigt Lys som muligt, og saa lade § 27 tage Skaden. Jeg skal henlede den højtærede Ministers — dog, han kender det sikkert — men det høje Tings Opmærksomhed paa en ganske beslægtet Administrationsgren, nemlig Postvæsenet, hvor man benytter den stik modsatte Fremgangsmaade. Tager vi Postvæsenets Budget for os, se vi, at naar der bygges en Postgaard som f. Eks. den, det ærede Medlem for Køge (Alberti) nylig talte om, dette Aktiv, denne smukke Bygning, som møder ham, naar han kommer til Køge, saa har denne Bygning over i Købet den udmærkede Egenskab, at den ikke har staaet paa § 27, den er betalt af Postvæsenets Drift. Altsaa, naar Postvæsenet bygger Gjenomme, hvoraf dog virkelig mange, f. Eks. Posthusene i Vejle og i Køge repræsenterer en virkelig Værdi, afholdes Udgiften af Postvæsenets Drift, men naar Jærnbanerne ville udbetale nogle særlige Vænninger eller foretage nogle Foranstaltninger mod Snelæg paa Banerne eller bygge disse af Ministeren som værdiløse betegnede Stoppepladser, føres Udgiften dertil paa § 27. Der følger altsaa den stik modsatte Fremgangsmaade for de to Stater. Jeg vil tage Ordet for, at den samme Fremgangsmaade, som den højtærede Minister følger med Hensyn til Postvæsenet, ogsaa maa blive fulgt med Hensyn til Jærnbanevæsenet. Vil man gøre det, saa blive vi meget hurtigt enige, saa saa vi nemlig slet ingen Jærnbaneudgifter til bestaaende Anlæg paa § 27, thi det er en ren Undtagelse at finde noget Beløb, som angaar Postvæsenet, paa § 27. Der er den Kuriositet endnu, at antøre, at naar Telegrafvæsenet har Andel i disse Bygninger, som Forholdet var i Vejle, hvor det saa vidt jeg husker var 90,000 Kr., hvoraf Postvæsenet skulde betale de 60,000 for sin Del, og Telegrafvæsenet 30,000 for sin Del, saa føres de 60,000, som angaar Postvæsenet, til Udgift paa Postvæsenets Drift paa § 6, men de 30,000 Kr., som Telegrafvæsenet skal betale, føres hen paa § 27. Jeg antager,